

[Justitsministeren.]

regler også grundlovens regler om valgret til folketinget. Det er klart, at jeg ville foretrække, at man også kunne komme ind på dette område, men en grundlovsændring ville så være nødvendig, og jeg har ønsket at få lovforslaget frem så hurtigt som muligt.

Det ærede medlem hr. Rasting var videre inde på spørgsmålet om handelsministeriets og organisationernes indvendinger, som var fremsat i anledning af ændringerne i næringsreglerne. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der i de ændringer, der er fremsat, for mig at se ikke er nogen rød tråd. Det er således, at den ene organisation går imod, den anden organisation af tilsvarende art går ind for forslaget. Jeg kan nævne, at f. eks. bankerne kritiserer forslaget, sparekasserne har intet at indvende. Det er det, der får en til at tvivle på, om en indvending overhovedet er berettiget.

Om straffeattesterne, som det ærede medlem hr. Rasting til slut nævnte, skal jeg kun sige, at det er min agt at optage hele dette spørgsmål til revision, såsnart jeg ser, hvorledes det foreliggende lovforslags skæbne bliver.

Det ærede medlem hr. Karl M. Andersen fremhævede, at han gerne ville drøfte spørgsmålet, hvornår en nærliggende fare kan siges at foreligge. Dette spørgsmål er jo velegnet til drøftelse i udvalget. Jeg vil kun bemærke, at spørgsmålet, om der foreligger en konkret eller en abstrakt fare, er velkendt fra straffeloven og altså velkendt i kriminalretterne.

Det ærede medlem fremsatte en række kriminologiske og kriminalpolitiske betragtninger, som jeg ikke skal komme nærmere ind på. Mine udtalelser om fængselsvæsenet, om pønalogien, som det hedder, var bygget på moderne kriminalpolitiske synspunkter, som jeg har studeret gennem de senere år, og jeg vil i hvert fald fortsat fastholde, at mine synspunkter er rigtige på dette område.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen berørte bl. a. spørgsmålet om det videre re-socialiseringsarbejde i forbindelse med den egentlige forsorg og omtalte det forsorgskontor, som var blevet oprettet for de personer, der havde afsonet straffe for landsforræderi. Forsåvidt det ærede medlem med sit spørgsmål tænkte på forsorgs-

kontoret ude på Østerbro, kan jeg oplyse, at dette forsorgskontor var det første forsorgskontor, der var en egentlig statsinstitution, men at det er mit indtryk, at man herhjemme hovedsagelig går ind for en mere privat bistand ved tilsyn m. v. Det er muligt, at den opfattelse er forkert, men det har hidtil været sådan, at man har ment, at det skulle være en privat institution — der naturligvis modtog betydelige offentlige tilskud for at kunne virke —, der skulle arbejde med disse spørgsmål, og at de personer, der var dømt, foretrak dette. Det er bl. a. diskretions hensyn, der gør sig gældende her.

Det ærede medlem udtalte tilsidst, at det var hans hovedsynspunkt, at samfundets regnskab som hovedregel skulle være afsluttet ved straffens udståelse, men at det ikke hindrede, at der kunne være grund til at tage visse forbehold. Såvidt jeg kan se, er hovedlinierne i lovforslaget, som det ærede medlem jo også tiltrådte, nogenlunde i overensstemmelse hermed.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup: Jeg har kun en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Karl M. Andersen. Jeg har en næsten til religiøs overbevisning grænsende tillid til retsforbundets ensidighed, men alligevel kom det som noget af et chok for mig at høre, og således måtte jeg opfatte det ærede medlem, at man kunne erstatte også denne lovgivning med en grundskyld. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem, om han har holdepunkter for den opfattelse, at kriminaliteten her i landet er dalet i takt med stigningen f. eks. i den kommunale grundskyld?

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hans Hækkerup: Jeg skal tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.